

Fortjeneste, end der vilde fremkomme under normale Forhold. Jeg kan maaske sige, at det, at man i visse Industrier har været stærkt beskæftiget og haft meget Overarbejde, ogsaa er en Følge af Krigskonjunkturer. Det vil derfor være ganske umuligt at skille disse Forhold ad. Der er sikkert næsten ingen Indtægter, der har været stærkt stigende, som man ikke kan henføre til Krigen.

Jeg vil haabe, at det under de kommende Forhandlinger maa lykkes at naa til Enighed og overvinde den Modstand, som der ogsaa synes at være i Aar. Den højtærede Finansminister oplyste, at saa vidt man kunde skønne paa Grundlag af den Del af Ligningerne, der er foretaget, specielt i København, vil Forskellen i Udbyttet af den bestaaende Lov og i Udbyttet af den reviderede blive omkring en halv Snes Millioner Kroner, det vil altsaa dække de Udgifter, Staten faar til sine Dyrtidsforanstaltninger. Jeg synes, at det er rimeligt at benytte den Adgang, her er til at skaffe Staten en Indtægt. I § 6 er der jo givet Adgang til at tage Hensyn til særlige Forhold. Her ind under kunde maaske ogsaa komme disse berømte Sagførerhonorarer, som i Fjor blev fremdraget, og som ogsaa i Dag blev nævnt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper). Det kan godt være, at der er visse Forhold, der kunde nærmere nævnes, men i det store hele tror jeg ikke, at man kan indskrænke sig til Krigsindtægten alene. Jeg vil meget haabe, at det skal lykkes under den fortsatte Forhandling i det bebudede Udvalg at naa til Enighed, saaledes at Staten faar den nødvendige Indtægt gennem denne Lov til Dækning af de Udgifter, der allerede er bevilgede, og af dem, som muligvis yderligere vil komme, hvis denne vanskelige Situation vedvarer endnu i nogen Tid. Jeg anbefaler paa min Gruppes Vegne Lovforslaget til meget hurtigt og meget velvillig Behandling.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Naturligvis har det under denne Forhandling ikke kunnet undgaas at blive gjort til Genstand for fornyet Diskussion, hvorvidt Skattepligten bør udstrækkes til alle ekstraordinære Indtægter eller kun til de saakaldte Krigsindtægter. Jeg skal henstille til det Udvalg, som utvivlsomt bliver nedsat, at se paa Sagen saa meget som muligt fra et praktisk Synspunkt. Jeg er overbevist om, at naar man vil give sig til at gennemtænke i Enkelthederne de Vanskeligheder, man vil staa overfor, naar

man skal gennemgaa hver enkelt Mands Regnskabsopgørelse og se at finde ud af, hvor meget han har tjent ved noget, der kan kaldes Krigsindtægter, og hvor meget ad anden Vej, vil man erkende at staa overfor det uløselige. Hver Købmands Bøger maatte man granske Konto for Konto for at afgøre, hvorvidt Prisstigningen paa denne Artikel alene er hidført af Krigsaarsager, eller om den ikke er det. Jeg for mit Vedkommende vilde overfor en saadan Opgave give blank op. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde: Ja, men man har jo dog indført denne Beskatningsmaade i Norge og Sverige, og det er, skal vi sige, flovt for os, at vi ikke kan gøre det samme, som de kan. Meget rigtigt! De har indført denne Skat, men der foreligger ikke noget om, hvorledes de har gennemført den. Jeg har forgæves søgt Oplysning om, hvorledes Skatten virker der, og paa hvad Maade man har kunnet føre den ud i Livet. Jeg har endnu ikke været i Stand til at faa Oplysning derom. Jeg kan meget vel tænke mig, at man kan gennemføre en Beskatningsform af denne Art, hvis man vil trække store brede Linier, hvorefter man vil gaa frem, og udover hvilke man ikke vil kræve Skat. For Eksempel, man kunde sige: Da Skibsfarten maa antages helt igennem at have draget Fordel af Krigsbegivenhederne, og da Fragtsatser af en saadan Højde, som de er naaet til nu, vilde være utænkelige uden netop under Krigsforhold, er det berettiget, at man betragter alle Merindtægter, indvundne ad denne Vej, som værende Krigsindtægter. Meget vel! Paa samme Maade kan man maaske udpege forskellige andre Klasser af Indtægter, som man mener ubetinget at kunne slaa ned paa; men naar man kommer ud derover, er det, Vanskelighederne melder sig, og der ser jeg ikke rettere, end at de Ulemper, der uundgaaeligt følger af, at man i et vist Antal, maaske i mange Tilfælde, maa erkende, at der kommer til at foreligge en Ubillighed, er mindre end de Ulemper, der følger af, at man forsøger at trække en Linie, som i Virkeligheden ikke kan overholdes, og hvor Gennemførelsen vilde give Anledning til lige saa store Uligheder og Ubilligheder.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) nævnede nogle Detailspørgsmaal, som det maaske ikke er let at komme fuldstændig til Bunds i uden ved en mere samtalemæssig Behandling, end der kan finde Sted her i Tinget. Jeg maa derfor bede om Undskyldning, hvis jeg paa nogle